

Bilge Kars
1-C no=77
Sabarç
ilköğretim
okulu
ERZURUM

Bilge Kars
Erzurum

Onur Kaya
İstanbul

Umut Aktu
İzmir

SİZDEN
GELENLER

Bir memlekette küçük ve güzel bir portakal ağacı varmış. Yanında da annesi durur, onu her türlü tehlikeden korurmuş. Ama küçük portakal ağacı hayatından memnun değilmiş. İlle de toprağından uzaklaşıp, değişik ülkeler görmek istermiş. Annesinin uyarılarını hiç dikkate almazmış. Arasına kırlangıç ile sohbet eder; onun başka ülkeler hakkında anlattıklarını dinlermiş. O zaman iyice heyecanlanır, bir an önce annesinin yanından kaçıp gitmek istermiş. Bu düşüncesini annesine açıklamış. Annesi de:

● Olmaz! Çünkü, topraktan ayrıldığında ölürsün. Lütfen ben uyurken böyle bir şeye kalkışma, daha çok gençsin. O sırada portakal ağacı annesine:

● Anneciğim, benim adım ne?

Annesi:

● Mmmm! Ne olabilir? Buldum! Senin adın "Şekercik" olsun. Portakal ağacı:

● Artık benim de bir adım var! Diye bir çığlık atmış.

Akşam olmuş ve Şekercik'in beklediği an gelmiş. Yine kırlangıç gelmiş.

Şekercik:

● Hadi anlat! Demiş.

Kırlangıç:

● Tabii. Şimdi konumuz "Almanya" Senin için Almanya'yı gezdim. Yarın da "Japonya'yı" gezeceğim.

Şekercik:

● Haydi bırakalım şu latifeyi, demiş. Kırlangıç anlatmaya başlamış.

● Almanya'nın insanları çok iyi kalpli. Orada insanların çocukları çok eğleniyor. Asıl seni ilgilendiren konu şu: Orada çok orman var. Kestane ağaçları, elma ağaçları ve daha niceleri. Hele o sokaklardaki turuncu kokusu! Kış bile olsa baharı hatırlatır turuncular. Şekercik

● Eee, başka, başka. Demiş

Kırlangıç:

İşte bu kadarını gezdim.

Şekercik:

Belki daha çok vardır, demiş.

Kırlangıç:

Neyse yarın "Japonya". Hadi iyi geceler!

Demiş ve uçup gitmiş.

Nihayet sabah olmuş. Sabah kazma, kürek sesleri duyuldu. Kaba bir ses:

● Hadil! 2., 4., 7., 8., 9. Ağaçları kesin.

Kuşları vurun! Özellikle serçe, güvercin.

Şekercik içinden:

● Aman Allahım, kırlangıç! Diye düşünmüş

Kaba ses:

● Haaa, bi de kırlangıçları, demiş.

Şekercik'in dünyası yıkılmış. Çünkü;

kırlangıç da bir çocukmuş.

En kötüsü, Şekercik ikinci

ağaçmış. Sıra O'na gelmiş.

O'nu küçük diye aldılar. Annesi

ağladı. Kaç gün yas tuttu!

Kaba sesler:

● Koşun, bir iki, üç hadi.

Şekercik susamıştı. Nihayet eve geldiler. Saksiya diktiler.

Onların çocukları:

● Yazık değil mi ağaca? Annesi, babası üzülmez mi? Demiş.

Adamlardan biri:

● Çocuk haklı, demiş. Ve sonra hepsi:

● Evet haklı, haklı, demişler. Portakal ağacını yerine gömmüşler.

Bu arada Şekercik az da olsa gezmişti. Bu olayı kırlangıç ve annesine anlatmış.

Annesi:

● Artık böyle merakın kalmamıştır umarım, demiş.

Kırlangıç Japonya'yı anlatıyormuş. Sözüünü bitirirken güneş batmış ve çok güzel bir manzara gözükmüş...

Şekercik'in çocukları olmuş. Bir gün Şekercik ölmüş. Öldüğü ülkede hâlâ ismi anılıyor. Türkiye'ye gelin, görün.

Zeren Görkem Gürsoy
Halide Edip Adıvar
İlköğretim Okulu/4-E

